



กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
Department of Women's Affairs and Family Development



พระราชบัญญัติ

ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558



กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

พระราชบัญญัติความเท่าเทียม ระหว่างเพศ พ.ศ. 2558



กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
Department of Women's Affairs and Family Development

การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม มีส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิด
ปัญหาด้านการเข้าถึงผลประโยชน์และด้านการพัฒนาต่าง ๆ
ของสังคมไทยและสังคมโลก เช่น ปัญหาด้าน สิทธิมนุษยชน
เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การจ้างงาน เป็นต้น โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในบริบทที่เกี่ยวข้องกับสตรี



ซึ่งเป็นอุปสรรคที่บั่นทอนต่อความก้าวหน้าและ
สถานภาพของสตรี อีกทั้งยังก่อให้เกิดผลกระทบ
ต่อกลุ่มสตรีและกลุ่มต่าง ๆ เป็นอย่างมาก ซึ่ง
ทำให้สตรีไม่สามารถเข้าถึงทรัพยากรได้เท่า
เทียมกับบุรุษ

ประเทศไทยจึงได้เข้าร่วมภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการจัด
การเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW)

โดยรัฐบาลได้ใช้อนุสัญญาเป็นแนวทางใน
การกำหนดนโยบายและแผนเกี่ยวกับสตรี
รวมถึงดำเนินการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย
และระเบียบปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ เพื่อมิให้มี
การเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ



ความเป็นมา

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่
บัญญัติรับรองให้สิทธิและความคุ้มครองทางกฎหมายแก่บุคคล
อย่างเท่าเทียมกันโดยห้ามมิให้เลือกปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม แต่ยังไม่
มีกฎหมายที่ชัดเจน เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาคำเลือกปฏิบัติดังกล่าว
รวมถึงยังไม่มีกระบวนการตามกฎหมายที่ชัดเจนในการปกป้อง
คุ้มครองสิทธิสตรีและกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ



รวมทั้งผู้ด้อยโอกาสในการรับบริการต่าง ๆ
ของรัฐ จึงเห็นได้ว่าสภาพดังกล่าวทำให้
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยยังไม่
บรรลุผลในการปฏิบัติอย่างแท้จริง

ในขณะนั้นสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวซึ่งเป็น
หน่วยงานกลางในการประสานการดำเนินงานด้านการพัฒนา
สตรี การคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิสตรี การส่งเสริมความเสมอภาค
ระหว่างเพศ จึงเห็นสมควรให้มีการจัดทำกฎหมายเฉพาะ
เพื่อส่งเสริมโอกาสและความเท่าเทียมกัน โดยครอบคลุม
กลุ่มเป้าหมายอย่างเป็นธรรมทุกภาคส่วน และได้เสนอร่างพระราช
บัญญัติฯ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา



แนวคิดในการยกพระราชบัญญัติ ความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558



กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
Department of Women's Affairs and Family Development

1



เพื่อสร้างกฎหมายที่เปิดโอกาสให้ผู้เห็นว่าตนถูกเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมด้วยสาเหตุเกี่ยวกับเพศ ได้เข้าสู่กระบวนการของกฎหมายอย่างเสมอภาคกัน ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นชายหรือหญิง หากเห็นว่าตนเป็น “เหยื่อ” ของการเลือกปฏิบัติด้วยสาเหตุเกี่ยวกับเพศก็สามารถใช้สิทธิตามกฎหมายฉบับนี้ได้

5



กำหนดให้กรรมการมีอำนาจและหน้าที่ชัดเจน คำสั่งของกรรมการมีแรงบังคับทางกฎหมายที่ชัดเจน (โดยมีบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนคำสั่งของกรรมการ)

2



ให้เป็น “กฎหมายทางเลือก” ฉะนั้น จึงเป็นเรื่องที่รัฐให้การคุ้มครองในลักษณะของการ “ให้สิทธิ” ไม่ใช่กฎหมายที่ส่งเสริมความขัดแย้งระหว่างชายหญิง แต่เป็นกฎหมายที่ “เปิดโอกาส” ให้ชายหญิงและผู้มีความหลากหลายทางเพศได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาคและเป็นธรรมตามหลักของกฎหมาย ทั้งนี้ หากไม่ประสงค์ใช้สิทธิตามกฎหมายฉบับนี้ก็ย่อมกระทำได้

6



กำหนดหลักเกณฑ์ในการชดเชยหรือเยียวยาผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

3



ให้สิทธิตามกฎหมายนี้เป็น “สิทธิเฉพาะตัว” ไม่อาจโอนกันได้และไม่ตกทอดทางมรดก หากผู้ถูกเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมไม่ประสงค์จะใช้สิทธินั้น บุคคลอื่นย่อมไม่อาจใช้สิทธิตามกฎหมายฉบับนี้แทนได้ เว้นแต่กรณีที่ผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนไร้ความสามารถ หรือในกรณีที่ผู้เสียหายไม่สามารถยื่นคำขอรับการชดเชยหรือเยียวยาด้วยตนเองได้

7



ให้มีกองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ

4



กำหนดให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศไว้เป็นการเฉพาะที่มีความ “เป็นอิสระ” และ “เป็นกลาง” เพื่อชี้ขาดตัดสินว่าการกระทำใดเป็นเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ โดยมีขั้นตอนของการเข้าสู่กระบวนการที่ชัดเจน

8



กำหนดคำนิยามของ “การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ” ให้ชัดเจนในการพิจารณารับดำเนินการให้แก่ผู้เสียหาย และเพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับขอบเขตของการบังคับใช้กฎหมายนี้



พระราชบัญญัติความเท่าเทียม ระหว่างเพศ พ.ศ. 2558



กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
Department of Women's Affairs and Family Development

► หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันไม่มีมาตรการป้องกันการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศที่ชัดเจน ส่งผลให้บุคคลซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศไม่ได้รับความคุ้มครองและไม่ได้รับความเป็นธรรมเท่าที่ควรสมควรมีกฎหมายเพื่อกำหนดมาตรการคุ้มครองผู้ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ และป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชนสากลตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี

► ประโยชน์ที่ได้รับ

พระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 จะเป็นกฎหมายที่เป็นทางเลือกในการคุ้มครองและป้องกันสิทธิให้กับผู้ที่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

เพื่อให้เกิดมาตรฐานในการปฏิบัติแก่ผู้หญิง ผู้ชาย และผู้ที่มีหลากหลายทางเพศอย่างเสมอภาค

นอกจากนี้ยังเป็นการกระตุ้นให้สังคมตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาและมีความเข้าใจที่ถูกต้องชัดเจนเกี่ยวกับแนวคิดและปัญหาดังกล่าว

เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นธรรมในเรื่องระหว่างเพศต่อไปในอนาคต



สาระสำคัญของพระราชบัญญัติความเท่าเทียม ระหว่างเพศ พ.ศ. 2558



กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
Department of Women's Affairs and Family Development

1



เป็นการเปิดโอกาสอย่างเสมอภาค ซึ่งสามารถเข้าสู่กระบวนการตามกฎหมายฉบับนี้ได้อย่างเท่าเทียม หากถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมด้วยสาเหตุความแตกต่างทางเพศ

2



ให้ความคุ้มครองทุกเพศไม่ว่าจะเป็นเพศชาย เพศหญิง หรือผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ หากเป็นผู้ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมด้วยสาเหตุความแตกต่าง

3



เป็นกฎหมายทางเลือก ซึ่งมีลักษณะการให้ใช้สิทธิ กล่าวคือ หากคิดว่าตนเองไม่เดือดร้อนหรือไม่ถูกละเมิดก็ไม่จำเป็นต้องเข้าสู่กระบวนการตามกฎหมายฉบับนี้ หรือสามารถเลือกใช้สิทธิตามกฎหมายอื่นแทน

4



เป็นเรื่องเฉพาะตัวที่บุคคลอื่นจะใช้สิทธิแทนไม่ได้ เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ไม่ประสงค์ที่จะก่อให้เกิดความวุ่นวายในสังคมและไม่ต้องการยุยงหรือส่งเสริมให้เกิดความแตกแยกระหว่างเพศแต่ประการใด

5



การเข้าสู่กระบวนการตามกฎหมายนี้สามารถกระทำได้อย่างง่าย การกำหนดวิธีการที่มีความชัดเจนจะทำให้ประชาชนทุกคนทราบถึงวิธีการที่แน่นอนและได้รับการปฏิบัติที่เหมือนกัน

6



มีคณะกรรมการที่มีความเหมาะสมที่มีความเข้าใจในมิติของเพศชาย เพศหญิง และผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ ซึ่งจะต้องเข้าใจเกี่ยวกับความเท่าเทียมที่กฎหมายไม่ประสงค์ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยสาเหตุระหว่างเพศ ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการสามารถใช้อำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7



คำสั่งของกรรมการมีสภาพบังคับทางกฎหมายที่ชัดเจนและมีบทกำหนดโทษแก่ผู้ฝ่าฝืนคำสั่งเป็นการเฉพาะ

8



เพื่อเป็นหลักประกันให้ผู้เข้าสู่กระบวนการทางกฎหมายนี้ได้มั่นใจในความโปร่งใสและเป็นธรรม จึงได้กำหนดให้มีการตรวจสอบและท่วงดูอำนาจ โดยหากผู้กรณีเห็นว่าเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายก็สามารถนำคดีเข้าสู่ศาลปกครองได้

9



กำหนดให้มีการชดเชยหรือเยียวยาซึ่งอาจจ่ายค่าตอบแทน ทั้งนี้ได้กำหนดรายละเอียดและกฎเกณฑ์ในการให้ความช่วยเหลือ ซึ่งจะทำการใช้บังคับกฎหมายมีความเป็นไปได้และมีปัญหาในทางปฏิบัติน้อยที่สุด

10



มีกองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ที่มา และกรอบการใช้จ่ายเงินของกองทุนดังกล่าวอย่างชัดเจน

11



ให้ความสำคัญกับการกำหนดบทนิยามที่ชัดเจน ครอบคลุมและเข้าใจง่าย เพื่อความสะดวกในการใช้บังคับกฎหมายฉบับนี้ต่อไป

12



กำหนดให้ความผิดตามกฎหมายนี้สามารถเปรียบเทียบได้โดยไม่ต้องดำเนินคดีต่อไปในชั้นศาล



โครงสร้างพระราชบัญญัติความเท่าเทียม ระหว่างเพศ พ.ศ. 2558



กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
Department of Women's Affairs and Family Development

ประกอบด้วย 6 หมวด 36 มาตรา ดังนี้

หมวด 1

คณะกรรมการส่งเสริมความเท่าเทียม ระหว่างเพศ (สกพ.) จำนวน 20 คน

- ▶ ประกอบด้วยประธาน คือ นายกรัฐมนตรี รองประธาน
 - ▶ คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นรองประธาน
 - ▶ กรรมการโดยตำแหน่ง 11 คน
 - ▶ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน
 - ▶ อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวเป็นกรรมการและเลขาธิการ
- มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย มาตรการ แผนงานส่งเสริมความเสมอภาคให้ทุกหน่วยปฏิบัติ กำหนดแนวทางช่วยเหลือและเยียวยา วางระเบียบ กำกับ ดูแล วลพ.

หมวด 2

คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ (วลพ.)

- ▶ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ 1 คน
และคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 8 คน แต่ไม่เกิน 10 คน
- ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ถูกแต่งตั้งโดยการสรรหาตามหลักเกณฑ์ที่ สกพ. กำหนด โดย วลพ. มีอำนาจหน้าที่เพื่อชี้ขาดตัดสินว่าการกระทำใดเป็นการเลือกปฏิบัติฯ และกำหนดหลักเกณฑ์ในการชดเชยหรือเยียวยาให้กับผู้เสียหายจากการถูกเลือกปฏิบัติฯ

หมวด 3

การตรวจสอบการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

- ▶ เป็นการวินิจฉัยข้อร้องเรียนที่เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ
- ▶ มีการแต่งตั้งอนุกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ
- ▶ มีขั้นตอนของการเข้าสู่กระบวนการที่ชัดเจนและสามารถตรวจสอบได้

หมวด 4

การชดเชยเยียวยา

เมื่อ วลพ. มีคำวินิจฉัยว่ามีการเลือกปฏิบัติฯ ให้ผู้เสียหายมีสิทธิขอรับการชดเชยเยียวยาตามที่ สกพ. กำหนด ซึ่งสิทธิการขอรับการชดเชยและเยียวยาเป็นสิทธิเฉพาะตัว ไม่อาจโอนกันได้และไม่ตกทอดทางมรดก

หมวด 5

กองทุนส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ

มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ การคุ้มครองและป้องกันมิให้มีการเลือกปฏิบัติ รวมทั้งเพื่อช่วยเหลือ ชดเชยและเยียวยา หรือบรรเทาทุกข์แก่บุคคลซึ่งตกเป็นผู้เสียหาย

- ▶ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุน ประกอบด้วย ประธานกรรมการ คือ อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
- ▶ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง และผู้ทรงคุณวุฒิ
- ▶ ภาคเอกชน ผู้มีประสบการณ์ด้านการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ และด้านบริหารกองทุน
- ▶ และกรรมการและเลขาธิการ คือ รองอธิบดี

หมวด 6

บทกำหนดโทษ

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง วลพ. มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ



กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว



กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
Department of Women's Affairs and Family Development

► ความหมายและรูปแบบของการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ

มาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 ในพระราชบัญญัตินี้
“การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ” หมายความว่า การกระทำหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการแบ่งแยก กีดกัน หรือจำกัดสิทธิประโยชน์ใด ๆ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม โดยปราศจากความชอบธรรม เพราะเหตุที่บุคคลนั้นเป็น เพศชายหรือเพศหญิง หรือมีการแสดงออกที่แตกต่างจากเพศโดยกำเนิด”



► การแบ่งแยก กีดกัน หรือจำกัดสิทธิประโยชน์ทางตรง

หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งได้รับการปฏิบัติที่ด้อยกว่าอีกบุคคลหนึ่ง **เนื่องด้วยเพราะเหตุแห่งเพศและความหลากหลาย** ทางเพศในสถานการณ์ที่เปรียบเทียบกันได้ ซึ่งลักษณะของการเปรียบเทียบดังกล่าวไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทุกประการ เพียงมีหลักฐานแสดงให้เห็นถึงว่ามีการปฏิบัติต่อผู้กล่าวอ้างด้อยกว่าบุคคลอื่นในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกัน ย่อมถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติทางตรงทั้งสิ้น

ตัวอย่างคำร้องที่ยื่นต่อคณะกรรมการ วลพ. ที่เป็นการแบ่งแยก กีดกัน หรือจำกัดสิทธิประโยชน์ทางตรง

- การถูกแบ่งแยกในการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาเพราะเหตุที่บุคคลนั้นเป็นภิกษุณีและสามเณร
- การถูกจำกัดสิทธิในการเดินทางเพื่อเข้ามาศึกษาหรือปฏิบัติธรรมในประเทศไทย
- การใช้ถ้อยคำที่ก่อให้เกิดความเกลียดชังเพราะเหตุแห่งเพศในพื้นที่สาธารณะ
- การถูกจำกัดสิทธิมิให้เข้าใช้บริการในร้านอาหารหรือโรงแรม เพราะเหตุแห่งที่บุคคลนั้นมีการแสดงออกแตกต่างจากเพศโดยกำเนิด รวมถึงการถูกตีตราแบบเหมารวมว่าเป็นผู้ขายบริการทางเพศ
- การถูกจำกัดสิทธิไม่ให้เข้าปฏิบัติงานเพราะเหตุที่บุคคลนั้นมีการแสดงออกแตกต่างจากเพศโดยกำเนิด
- การพิมพ์เนื้อหาในแบบเรียนสูงศึกษาในลักษณะถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับเพศและความหลากหลายทางเพศที่ไม่ถูกต้อง และทำให้สังคมเข้าใจว่ากลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นผู้มีความผิดปกติทางจิต





กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
Department of Women's Affairs and Family Development

► การแบ่งแยก กีดกัน หรือจำกัดสิทธิประโยชน์ทางอ้อม

หมายถึง การกระทำที่เกิดจากการใช้หลักเกณฑ์ในการปฏิบัติอย่างเดียวกันซึ่งในบางครั้งไม่อาจก่อให้เกิดความเสมอภาคได้

การเลือกปฏิบัติทางอ้อมจึงเกิดขึ้นเมื่อบทบัญญัติของกฎหมายหรือกฎเกณฑ์บางอย่างซึ่งใช้บังคับใช้กับบุคคลทั่วไป แต่ทำให้บุคคลหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งไม่อาจมีสิทธิเสรีภาพตามกฎหมายได้เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องเพศหรือความหลากหลายทางเพศ และทำให้บุคคลเหล่านั้นเกิดความเสียเปรียบเมื่อเทียบกับบุคคลอื่น ๆ โดยความเสียเปรียบเหล่านั้นยังคงเป็นเรื่องที่ยังไม่ได้รับการพิสูจน์ถึงความชอบด้วยวัตถุประสงค์ และความจำเป็นและความเหมาะสมของมาตรการดังกล่าว

ตัวอย่างคำร้องที่ยื่นต่อคณะกรรมการ
วลพ. ที่เป็นการแบ่งแยก กีดกันหรือ
จำกัดสิทธิประโยชน์ทางอ้อม

- การถูกจำกัดสิทธิในการแต่งกาย รวมถึงการใช้ภาพถ่ายตามเพศสภาพเพื่อกำบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐของบุคคลข้ามเพศ
- การถูกจำกัดสิทธิในการแต่งกายตามเพศสภาพในสถานศึกษา
- การถูกจำกัดสิทธิในการจดทะเบียนสมรสระหว่างคู่รักที่มีเพศเดียวกัน

ผู้ที่ได้รับหรือจะได้รับจากการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ หรือ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับผู้ยื่นคำร้อง ยื่นคำร้องต่อองค์กรหรือหน่วยงานดังต่อไปนี้

การยื่นคำร้อง



1. กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
2. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
3. ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว เขต 1-8
4. หน่วยงานที่กรมประกาศกำหนด

โดยใช้ถ้อยคำสุภาพที่มีชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องและผู้ที่ถูกร้อง รายละเอียดความเสียหายและพยานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงคำร้องที่ต้องการให้ วลพ. วินิจฉัย ซึ่งสามารถยื่นได้ผ่านทางไปรษณีย์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยในขั้นตอนท้ายสุดจะมีการเสนอต่อต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ (วลพ.)





กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
Department of Women's Affairs and Family Development

► การพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการ วลพ.

ในระหว่างการพิจารณา คณะกรรมการ วลพ. อาจให้ผู้ที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริง หรือแสดงหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา

หากไม่ปฏิบัติตาม
จะมีโทษตาม
มาตรา 35

คือ



จำคุกไม่เกิน 3 เดือน

หรือ



ปรับไม่เกิน 10,000 บาท

หรือ



ทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากนี้คณะกรรมการ วลพ. อาจกำหนดมาตรการชั่วคราวเพื่อคุ้มครองหรือบรรเทาทุกข์แก่ผู้เสียหาย

เมื่อมีการวินิจฉัยว่าเป็นการปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศแล้ว หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องต้อง
ระงับและป้องกันไม่ให้เกิดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ รวมทั้งต้องมีการ ชดเชยและเยียวยา ผู้เสียหาย

หากไม่ปฏิบัติตาม
จะมีโทษตาม
มาตรา 34

คือ



จำคุกไม่เกิน 6 เดือน

หรือ



ปรับไม่เกิน 20,000 บาท

หรือ



ทั้งจำทั้งปรับ

การสิ้นสุดการพิจารณาของคณะกรรมการ วลพ. จะสิ้นสุดเมื่อมีการถอนคำร้อง หรือมีคำวินิจฉัยออกมา โดยให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วลพ. เป็นที่สุด

► การชดเชยหรือเยียวยาผู้เสียหาย

ผู้เสียหายมีสิทธิ์รับการชดเชยเยียวยา โดยสิทธิ์นั้นเป็นสิทธิ์เฉพาะตัวของผู้เสียหาย ซึ่งสามารถมีผู้ยื่นแทนได้ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือผู้เสียหายไม่สามารถยื่นคำขอได้ด้วยตนเอง โดยต้องยื่นต่อกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวภายใน 1 ปี นับตั้งแต่ได้รับคำวินิจฉัย

ซึ่งการชดเชยและเยียวยาผู้เสียหายให้กระทำโดยให้ความช่วยเหลือประการใดประการหนึ่ง หรือให้ความช่วยเหลือทางการเงินดังต่อไปนี้

**การชดเชยและ
เยียวยาผู้เสียหาย**

1. ค่าขาดประโยชน์ที่นำมาหาได้ในระหว่างที่ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติ
2. ค่าสูญเสียโอกาสที่เป็นค่าเสียหายในเชิงพาณิชย์ ซึ่งสามารถคำนวณเป็นเงินได้
3. ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ
4. การชดเชยและเยียวยาในรูปแบบอื่น ๆ



กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว